

Úti beszámoló

NAGY ADRIENN
Szegedi Nemzetközi Általános Iskola

„Szakmai utunk kikövezése”

Erasmus+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az *Europass Teaching Academy* által szervezett
Facing Diversity: Intercultural Classroom Management
kurzusról

Firenze, Olaszország
2019. augusztus 12. – 2019. augusztus 17.

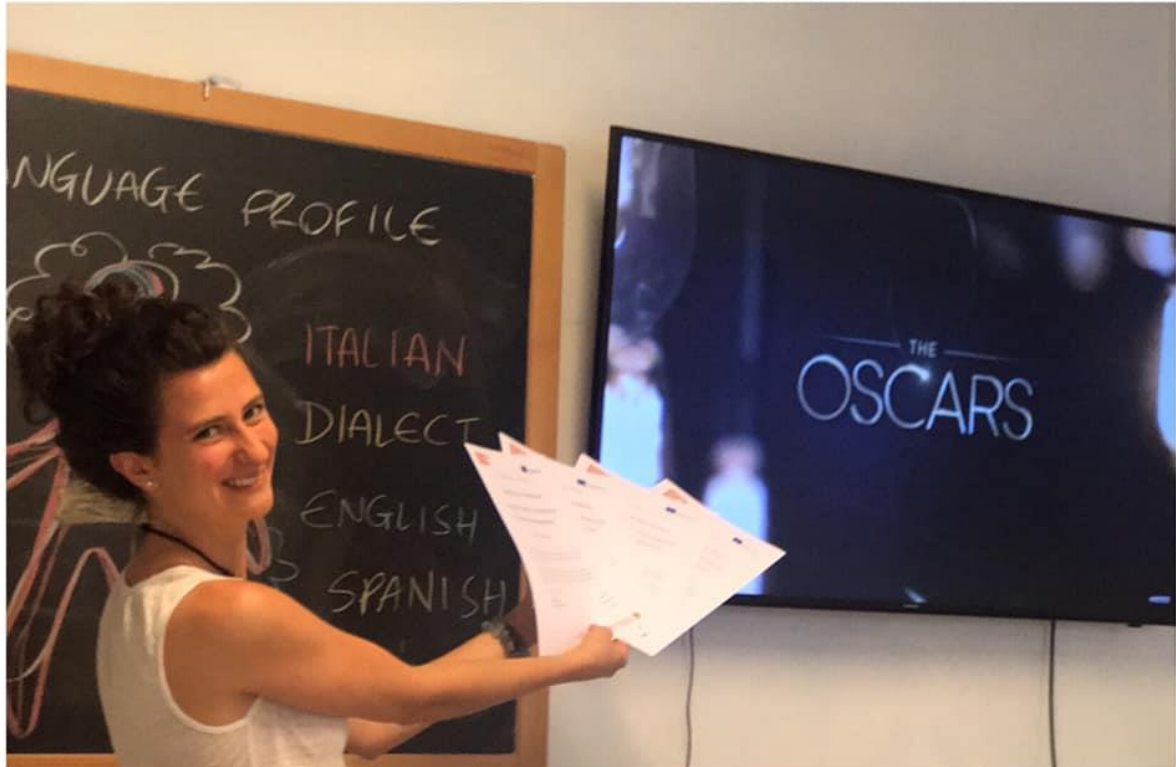
Bár angol szakos tanárként angol nyelvterület jutna az ember eszébe először tanár továbbképzés úti céljaként, választásom mégis Olaszországra esett. Firenzében hirdette meg a Europass Teacher Academy azt a kurzust, ami a több szempontból heterogén csoportokkal való munkához nyújt segítséget. A kurzusleírás kitért a nemzetközileg színes osztályok helyzetére is. A Szegedi Nemzetközi Általános Iskola tanáraként ebben a kurzusban találtam meg annak lehetőségét, hogy minden tanítás közben felmerülő kérdéseimre választ kaphatok.

2019. augusztus 11-én érkeztem autóval Firenzébe. A hotel nagyszerű helyen, a belvárosban helyezkedett el. A képzés időtartamára velem tartott a családom is.

Az órák hétfőn, kedden és szerdán délután 14:00 órától 17:00 óráig, csütörtökön és pénteken 9-től 14 óráig tartottak. A csoportomba Lengyelországból, Finnországból és Magyarországról érkeztek tanárkollégák. Minden nap nagyon jó hangulatban teltek az órák. Az iskola kb. 10-15 perces sétára volt a szállástól, bár a legelső napon Firenze kacskaringós utcácskái és mesés szép épületei eltérítettek utamról, és 90 percesre sikerült a rövidke távolság.

Az első nap első részében megismerhettük egymás iskoláit, azoknak erősségeiből tanulva és nehézségeikre ötleteket keresve egy nagyon aktív órával indítottunk. A napok során szó esett a megfelelő kurzuskönyv kiválasztásáról, a nemzetközi osztályokat érintő, a különböző országok kultúrájában gyökerező kerülendő témákról. Felmerült még a szülők bevonása az iskola életébe, de még a nemzetközi iskolák minden nemzetiséget támogató környezetének, tereinek kialakítása sem maradt ki. A Maslow-i szükségletek piramisától kezdve a motiváción át eljutottunk az élet fájához, ami egyik személyes kedvencem lett. Szó esett többek között a

téma alapú oktatásról is, de többek között nyelvi profilt is terveztünk. A diákok bőrébe bújva ki is próbáltuk a kurzuson tanult módszereket. Ennyi nagyszerű és hasznos információ mellett repült az idő.

A pénteki utolsó, búcsú óra után aktív pihenés várt bennünket. Szombaton egy egész napos kirándulást szerveztek nekünk Chiantiba. Aki szereti a bort, annak ismerősen csenghet a név: Chianti. Chianti nem egy település neve, hanem a Firenze és Siena között elterülő dombvidéké. A sok-sok négyzetkilométernyi terület valamennyi négyzetcentimétere hamisítatlan, festménybe illő, képeslapra kívánczó, rabul ejtő. Első utunk San Gimignanohoz vezetett, ami egy autentikus középkori település. Az óváros egy dombtetőre épült, igazi, fallal körül vett városka. Innen Monteriggioniba vitt az utunk. Siena építette annak idején Firenze

feltartóztatása céljából. Ezek után várt minket egy borkóstolóval összekötött ebéd, majd Siena. Ha azt állítottam Firenzéről, hogy gyönyörű, akkor azt kell mondjam Sienáról, hogy lélegzetelállító. Itt is kaptunk idegenvezetőket, még hozzá helyieket, akik elmondták, hogy éppen aznap került megrendezésre a Palio, a híres sienai lovas verseny. Igazi sienai polgárként hömpölyögtünk az ünneplő tömeggel.

Azokon a fél napokon, amikor épp nem a kurzuson bővítettük szakmai repertoárunkat a kultúra és a kikapcsolódás jegyében ütöttük el az időt. Egy rövidke, tűző napon való sorban állás után lehetőségünk nyílt megnézni Dávidot. Innen utunkat az Arno túlpartja felé vettük. Kiadós séta után eljutottunk a Boboli kertbe. Néhány délutánt Viareggióban a tengerparton töltöttünk. Persze nem maradtak ki a hamisíthatatlan olasz vacsorák sem.

Picit meghosszabbítva ott-tartózkodásunkat családi kirándulást szerveztünk kedvenc településekre Portofinoba és Santa Margherita Ligure-ba. Cinque Terre még tervben volt, de mivel jártunk már ott a közelmúltban, az utolsó napot egy álomszép öbölben töltöttük.

Visszatekintve, ez a firenzei képzés hatalmas lehetőség volt számomra, hogy tovább fejleszthessem magam és még többet adhassak tanítványaimnak. Ezúton szeretném megköszönni a Tempus alapítványnak, Erasmus+ koordinátoromnak, Gáspár Róbertnek és a Kalocsai Krisztina Alapítványnak mindennemű segítségét az továbbképzés megvalósításában.